

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 10P/150/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512212756
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2512212756.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: maloletý K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX, Y.-Š., občan SR, zastúpený súdom ustanoveným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec proti odporcom: 1. I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, Y., občan SR, zast. JUDr. Romanom Gesem, advokátom, AK so sídlom Nám. Sv. Michala 6, Hlohovec a 2. B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX, Y.-Š., občianka SR o návrhu na zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

Súd určuje, že I. C., nar. XX.XX.XXXX, nie je otcom maloletého K. C., nar. XX.XX.XXXX, z matky B. J., rod. J., nar. XX.XX.XXXX.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

OS Piešťany rozsudkom č. k. 11C/75/2009-46 zo dňa 27.07.2011 pripustil zapretie otcovstva, ktoré svedčí I. C. (odporcovi v 1. rade) voči maloletému K. C., nar. XX.X.XXXX z matky B. J. (odporkyne v 2. rade).

OS Piešťany uznesením č.k. 5P/122/2012-4 zo dňa 25.09.2012 ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany za opatrovníka pre mal. K. na podanie návrhu na zapretie otcovstva k maloletému. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2012.

Súdom ustanovení opatrovník maloletého doručil súdu 17.10.2012 návrh na zapretie otcovstva, ktoré svedčí I. C. (odporcovi v 1. rade) voči maloletému K. C., nar. XX.X.XXXX z matky B. J. (odporkyne v 2. rade). Návrh odôvodnil tým, že odporcovia žili v spoločnej domácnosti od roku 2001 do konca roku 2006, počas ktorého sa narodil i mal. K.. Otcovstvo k K. bolo uznané súhlasným vyhlásením. Koncom roku 2006 oznámila odporkyňa v 2. rade odporcovi v 1 rade, že on nie je biologickým otcom mal. K. a že otcom je O. J., s ktorým udržiavala intímny styk. Od tej doby žije odporkyňa v 2 rade s O. J., s ktorým má ďalšie tri deti.

Navrhovateľ na podanom návrhu trval. Obaja odporcovia s návrhom súhlasili.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu v 1. rade a kolízneho opatrovníka dieťaťa, svedeckou výpoveďou O. J., ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

V rodnom liste mal. K. je doposiaľ ako biologický otec písaný odporca v 1. Rade, ktorý uznal otcovstvo súhlasným vyhlásením. Odporkyňa v 2. Rade (matka) v písomnom vyjadení potvrdila, že odporca v 1. Rade nie je biologickým otcom mal. K.. Za otca dieťaťa označila O. J.

Svedeckou výpoveďou O. J. mal súd preukázané, že s matkou maloletého K. sa poznal od 13.8.2000 a od vtedy spolu i striedavo žili. Týždeň po narodení K. nastúpil do výkonu trestu a následne matka maloletého žila s odporcom v 1. Rade, ktorý k dieťaťu aj uznal otcovstvo. Svedok uviedol, že mal. K. je jeho synom tak ako i ďalšie tri deti, ktoré má s jeho matkou (E., T., B.). Záverom svedok dodal, že v čase, keď sa odporcovia zoznámili, bola odporkyňa v 2. Rade už ti mesiace tehotná.

Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Podľa § 88 zákona o rodine, manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

Aj matka môže do troch rokov od narodenia dieťaťa zaprieť, že otcom dieťaťa je jej manžel. Ustanovenia o práve na zapretie otcovstva manželom matky dieťaťa sa použijú primerane.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd objektívne preukázané, že odporca v 1. rade nie je biologickým otcom mal. K. a preto i rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Navrhovateľ nežiadal priznať mu náhradu trov konania. Súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Podľa §2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvoде manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Nakoľko je navrhovateľ oslobodený odplatenia súdnych poplatkov v zmysle §4 ods. 2 písm. h) zákona o súdnych poplatkoch, súd posudzoval dôvodnosť uloženia povinnosti odporcom zaplatiť súdny poplatok za návrh v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na to, že odporca v 1. Rade nezapríčinil toto konanie, súd mu neuložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh. Povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh by plynula odporkyňi v 2. Rade k ktorá zapríčinila v podstate toto konanie, lebo súhlasila, aby bol ako biologický otec zapísaný v rodnom liste mal. K. ten, kto v skutočnosti jeho biologickým otcom nebol. Súd ale posúdil aktuálne pomery matky majúcej 4 maloleté deti i to, že je na rodičovskej dovolenke, poberá mesačne len rodičovský príspevok a rodinné prídavky na 4 deti, súd dospel k záveru, že sú u nej predpoklady na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a preto ju nezaviazal zaplatiť súdny poplatok za návrh.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné zo strany navrhovateľa, odporcu v 1. rade a kolízneho opatrovníka dieťaťa, pretože títo sa tohto práva vzdali po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku a náležitostiach odvolania.

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie odporkyňa v 2. rade do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).